

Deley

Llei 50/80 de Contracte d'assegu- rança

Títol I. Disposicions generals

Secció primera.- Preliminar

Article 1.

El contracte d'assegurança és aquell pel qual l'assegurador s'obliga, mitjançant el cobrament d'una prima i per al cas que s'esdevingui el fet el risc del qual és objecte de cobertura a indemnitzar, dins els límits pactats, el dany produït a l'assegurat o a satisfer un capital, una renda o altres prestacions convingudes.

Article 2.

Les diferents modalitats del contracte d'assegurança, si no hi ha Llei que els sigui aplicable, es regiran per aquesta Llei, els preceptes de la qual tenen caràcter imperatiu, si no és que en aquests es disposa una altra cosa. Això no obstant, s'entendran vàlides les clàusules contractuals que siguin més beneficioses per a l'assegurat.

Article 3.

Les condicions generals, que no podran tenir en cap cas caràcter lesiu per als assegurats, hauran de ser incloses per l'assegurador en la proposició d'assegurança en cas que n'hi hagi i necessàriament a la pòlissa de contracte o en un document complementari, que es subscriurà per l'assegurat i al qual se li lliurarà còpia d'aquest. Les condicions generals i les particulars es redactaran de manera clara i precisa. Es destacaran de manera especial les clàusules limitatives dels drets dels assegurats, que hauran de ser específicament acceptades per escrit.

Les condicions generals del contracte estaran sotmeses a la vigilància de l'Administració Pública en els termes previstos per la Llei.

Si el Tribunal Suprem declara la nul·litat d'alguna de les clàusules de les condicions generals d'un contracte, l'Administració Pública competent obligarà els asseguradors a modificar les clàusules idèntiques contingudes a les seves pòlisses.

Article 4.

El contracte d'assegurança serà nul, llevat en els casos previstos per la Llei, si en el moment de la seva conclusió no existia el risc o ja s'havia esdevingut el sinistre.

Secció segona.- Conclusió, documentació del contracte i deure de declaració del risc.

Article 5.

El contracte d'assegurança i les seves modificacions o addicions s'hauran de formalitzar per escrit. L'assegurador està obligat a lliurar al prenedor de l'assegurança

Títol I. Disposicions generals

la pòlissa o, com a mínim, el document de cobertura provisional. A les modalitats d'assegurança en què per disposicions especials no s'exigeixi l'emissió de la pòlissa, l'assegurador estarà obligat a lliurar el document que s'estableixi en aquestes.

Article 6.

La sol·licitud d'assegurança no vincularà el sol·licitant. La proposició d'assegurança per l'assegurador vincularà el proponent durant un termini de quinze dies.

Per acord de les parts, els efectes de l'assegurança es podran retrotreure al moment en què es va presentar la sol·licitud o en què es va formular la proposició.

Article 6 bis. (Derogat).

Article 7.

El prenedor de l'assegurança pot contractar l'assegurança per compte propi o aliè. En cas de dubte es considerarà que el prenedor ha contractat per compte propi. El tercer assegurat pot ser una persona determinada o determinable pel procediment que acordin les parts.

Si el prenedor de l'assegurança i l'assegurat són persones diferents, les obligacions i els deures que es deriven del contracte corresponen al prenedor de l'assegurança, llevat aquells que per la seva naturalesa hagin de ser acomplerts per l'assegurat. Això no obstant, l'assegurador no podrà rebutjar el compliment per part de l'assegurat de les obligacions i els deures que corresponen al prenedor de l'assegurança.

Els drets que es deriven del contracte correspondran a l'assegurat o, si escau, al beneficiari, llevat els drets especials del prenedor en les assegurances de vida.

Article 8.

La pòlissa del contracte s'ha de redactar, segons l'elecció del prenedor de l'assegurança, en qualsevol de les llengües espanyoles oficials del lloc on es formalitza aquesta pòlissa. Si el prenedor ho sol·licita, s'ha de redactar en una altra llengua, d'acord amb la Directiva 92/96 del Consell de la Unió Europea, de 10 de novembre de 1992. Ha d'incloure, com a mínim, les indicacions següents:

1. El nom i els cognoms o la denominació social de les parts contractants, l'adreça i, si escau, la designació de l'assegurat i el beneficiari.
2. El concepte pel qual s'assegura.
3. La naturalesa del risc cobert.
4. La designació dels objectes assegurats i de la seva situació.
5. El capital assegurat o l'abast de la cobertura.
6. L'import de la prima, els recàrrecs i els impostos.

7. El venciment de les primes, el lloc i el mitjà de pagament.
8. La durada del contracte, amb la indicació del dia i l'hora en què comencen i acaben els efectes que té.
9. El nom i el tipus de mediador, si n'intervé un en el contracte.

En cas de pòlissa flotant, s'ha d'especificar, a més, la manera com s'ha de fer la declaració de l'abonament.

Si el contingut de la pòlissa difereix de la proposició d'assegurança o de les clàusules que s'ha acordat, el prenedor de l'assegurança pot reclamar a l'assegurador, abans d'un mes a comptar del moment en què es lliura la pòlissa, que resolgui la divergència. Una vegada ha passat aquest termini sense haver fet cap reclamació, cal atènyer-se al que disposa la pòlissa. El que s'estableix en aquest paràgraf s'insereix a totes les pòlisses del contracte d'assegurança.

Article 9.

La pòlissa de l'assegurança pot ser nominativa a l'ordre o al portador. En tot cas, feta la seva transferència, segons la classe del títol, ocasiona la del crèdit contra l'assegurador amb efectes iguals als que produiria la cessió d'aquest.

Article 10.

El prenedor de l'assegurança té el deure, abans de la conclusió del contracte, de declarar a l'assegurador, d'acord amb el qüestionari que aquest li sotmeti, totes les circumstàncies conegudes per aquell que puguin influir en la valoració del risc. Quedarà eximit d'aquest deure si l'assegurador no el sotmet a qüestionari o en el cas que, tot i haver-l'hi sotmès, es tracti de circumstàncies que puguin influir en la valoració del risc i que no hi estiguin compreses.

L'assegurador podrà rescindir el contracte mitjançant declaració adreçada al prenedor de l'assegurança en el termini d'un mes, comptador a partir del coneixement de la reserva o de la inexactitud del prenedor de l'assegurança. Correspondran a l'assegurador, llevat que hi concorri dol o culpa greu per part seva, les primes relatives al període en curs en el moment que es faci aquesta declaració.

Si el sinistre sobrevingués abans que l'assegurador hagués fet la declaració a què fa referència el paràgraf anterior, la prestació d'aquest es reduirà proporcionalment a la diferència que hi hagi entre la prima convinguda i la que s'hauria aplicat si s'hagués conegut la veritable entitat del risc. Si va ser deguda a dol o culpa greu del prenedor de l'assegurança, l'assegurador quedarà alliberat del pagament de la prestació.

Article 11.

El prenedor de l'assegurança o l'assegurat, durant el curs del contracte, hauran de comunicar a l'assegurador, tan aviat com els sigui possible, totes les

Títol I. Disposicions generals

circumstàncies que agreugin el risc i tinguin una naturalesa tal que si aquest les hagués conegut en el moment de la formalització del contracte, o no l'hauria celebrat o l'hauria tancat en unes condicions més costoses.

Article 12.

L'assegurador pot proposar una modificació del contracte en un termini de dos mesos comptadors a partir del dia que l'agreujament li hagi estat declarat. En aquest cas, el prenedor disposa de quinze dies, comptadors des de la recepció d'aquesta proposició, per acceptar-la o rebutjar-la. En cas de rebuig o de silenci par pan del prenedor, l'assegurador, un cop passat aquest termini, pot rescindir el contracte si n'adverteix prèviament el prenedor i li donarà, perquè respongui, un nou termini de quinze dies, un cop passats els quals i dins els vuit següents, comunicarà al prenedor la rescissió definitiva.

L'assegurador, de la mateixa manera, podrà rescindir el contracte si ho comunica per escrit a l'assegurat al cap d'un mes, a partir del dia en què va tenir coneixament de l'agreujament del risc. En cas que el prenedor de l'assegurança o l'assegurat no hagi fet la seva declaració i sobrevingués un sinistre, l'assegurador queda alliberat de la seva prestació si el prenedor o l'assegurat ha actuat amb mala fe. Altrament, la prestació de l'assegurador es reduirà de manera proporcional a la diferència entre la prima convinguda i la que s'hauria aplicat si s'hagués conegut la veritable entitat del risc.

Article 13.

El prenedor de l'assegurança o l'assegurat, durant al curs del contracte podran comunicar a l'assegurador totes les circumstàncies que disminueixin el risc i tinguin una naturalesa tal que si aquest les hagués conegut en el moment de la formalització del contracte, l'hauria conclòs en condicions més favorables.

En aquest cas, en acabar el període en curs cobert per la prima, s'haurà de reduir l'import de la prima futura en la proporció que correspongui, i el prenedor, en cas contrari, tindrà dret que es resolgui el contracte i que se li torni la diferència entre la prima satisfeta i la que li hagués correspost pagar, des del moment que s'hagi posat en coneixament la disminució del risc.

Secció tercera. - Obligacions i deures de les parts

Article 14.

El prenedor de l'assegurança està obligat al pagament de la prima, d'acord amb les condicions estipulades a la pòlissa. Si s'han pactat primes periòdiques, la primera d'aquestes serà exigible una vegada s'hagi signat el contracte. Si a la pòlissa no es determina cap altre lloc par al pagament de la prima, s'entendrà que aquest s'ha de fer en el domicili del prenedor de l'assegurança.

Article 15.

Si per culpa del prenedor la primera prima no ha estat pagada, o la prima única no ho ha estat al seu venciment, l'assegurador té dret a resoldre el contracte o a exigir el pagament de la prima deguda en via executiva sobre la base de la pòlissa. Llevat pacte en contra, si la prima no ha estat pagada abans que es produeixi el sinistre, l'assegurador quedarà alliberat de la seva obligació.

En el cas que no es pagui una de les primes següents, la cobertura de l'assegurador queda suspesa un mes després del dia que hagi vençut. Si l'assegurador no reclama el pagament dins els sis mesos següents al venciment de la prima, s'entendrà que el contracte queda extingit. En tot cas, l'assegurador, quan el contracte estigui en suspens, només podrà exigir que es pagui la prima del període en curs.

Si el contracte no hagués estat resolt o extingit d'acord amb els paràgrafs anteriors, la cobertura torna a tenir efecte a les vint-i-quatre hores del dia en què el prenedor va pagar la prima.

Article 16.

El prenedor de l'assegurança o l'assegurat o el beneficiari hauran de comunicar a l'assegurador l'esdeveniment del sinistre dins el termini màxim de set dies d'haver-se'n assabentat, llevat que s'hagi fixat un termini més ampli a la pòlissa. En cas d'incompliment, l'assegurador podrà reclamar els danys i els perjudicis causats per la falta de declaració.

Aquest efecte no es produirà si es prova que l'assegurador ha tingut coneixement del sinistre per un altre mitjà.

El prenedor de l'assegurança o l'assegurat, a més, haurà de facilitar a l'assegurador tota mena d'informacions sobre les circumstàncies i les conseqüències del sinistre. En cas de violació d'aquest deure, la pèrdua del dret a la indemnització només es produirà en el supòsit que hi hagués concorregut dol o culpa greu.

Article 17.

L'assegurat o el prenedor de l'assegurança hauran d'adoptar tots els mitjans al seu abast per fer minvar les conseqüències del sinistre. L'incompliment d'aquest deure donarà dret a l'assegurador a reduir la prestació en la proporció oportuna, tenint en compte la importància dels danys derivats d'aquest i el grau de culpa de l'assegurat.

Si aquest incompliment es produís amb la manifesta intenció de perjudicar o enganyar l'assegurador, aquest quedarà alliberat de tota prestació derivada del sinistre.

Títol I. Disposicions generals

Les despeses que s'originin pel compliment de l'esmentada obligació, sempre que no siguin inoportunes o desproporcionades als béns salvats, seran a compte de l'assegurador fins al límit que es fixi en el contracte, fins i tot si aquestes despeses no han tingut resultats efectius o positius. Si no hi ha pacte, s'indemnitzaran les despeses efectivament originades. Aquesta indemnització no podrà sobrepassar el capital assegurat.

L'assegurador que, en virtut del contracte, només hagi d'indemnitzar una part del dany causat pel sinistre, haurà de reembossar la part proporcional de les despeses de salvament, llevat que l'assegurat o el prenedor de l'assegurança hagin actuat seguint les instruccions de l'assegurador.

Article 18.

L'assegurador està obligat a satisfer la indemnització al final de les investigacions i els peritatges necessaris per establir l'existència del sinistre i, si escau, l'import dels danys que en resultin. En qualsevol supòsit, l'assegurador haurà d'efectuar, dins els quaranta dies a partir de la recepció de la declaració del sinistre, el pagament de l'import mínim del que pugui deure l'assegurador, segons les circumstàncies que ell mateix conegui.

Quan la naturalesa de l'assegurança ho permeti i l'assegurat hi consenti, l'assegurador podrà substituir el pagament de la indemnització per la reparació o la reposició de l'objecte sinistrat.

Article 19.

L'assegurador estarà obligat al pagament de la prestació, llevat en el supòsit que el sinistre hagi estat causat per mala fe de l'assegurat.

Article 20.

Si l'assegurador incorrés en mora en el compliment de la prestació, la indemnització de danys i perjudicis, tot i que s'entenguin com a vàlides les clàusules contractuals que siguin més beneficioses per a l'assegurat, s'ajustarà a les regles següents:

- 1º. Afectarà amb caràcter general, la mora de l'assegurador respecte al prenedor de l'assegurança o l'assegurat i, amb caràcter particular, la mora respecte al tercer perjudicat a l'assegurança de responsabilitat civil i del beneficiari a l'assegurança de vida.
- 2º. Serà aplicable a la mora en la satisfacció de la indemnització, per mitjà de pagament o per la reparació o la reposició de l'objecte sinistrat, i també a la mora en el pagament de l'import mínim del que l'assegurador pugui deure.
- 3º. S'entendrà que l'assegurador incorre en mora quan no hagi complert la seva prestació en el termini de tres mesos des de l'esdeveniment del sinistre o

no hagi procedit a pagar l'import mínim del que pugui deure dins els quaranta dies a partir de la recepció de la declaració del sinistre.

- 4º. La indemnització per mora s'imposarà d'ofici per l'òrgan judicial i consistirà en el pagament d'un interès anual igual al de l'interès legal dels diners vigent en el moment que es reporti, augmentat en el 50%; aquests interessos es consideraran produïts per dies, sense necessitat de reclamació judicial.

Això no obstant, un cop passats dos anys des de l'esdeveniment del sinistre, l'interès anual no podrà ser inferior al 20%.

- 5º. En la reparació o la reposició de l'objecte sinistrat, la base inicial de càlcul dels interessos serà l'import líquid d'aquesta reparació o reposició, sense que la falta de liquiditat impedeixi que comencin a reportar interessos en la data a què es refereix l'apartat 6 subsegüent. A la resta de casos serà base inicial de càlcul la indemnització deguda, o bé l'import mínim del que l'assegurador pugui deure.

- 6º. Serà terme inicial del còmput d'aquests interessos la data del sinistre.

Això no obstant, si pel prenedor de l'assegurança, l'assegurat o el beneficiari no s'ha acomplert el deure de comunicar el sinistre dins el termini fixat a la pòlissa o, subsidiàriament, en el de set dies d'haver-se'n assabentat, el terme inicial del còmput serà el dia de la comunicació del sinistre.

Respecte del tercer perjudicat o els seus hereus, el que disposa el primer paràgraf d'aquest número quedarà exceptuat quan l'assegurador provi que no va tenir coneixement del sinistre abans de la reclamació o de l'exercici de l'acció directa del perjudicat o els seus hereus. En aquest cas, serà terme inicial la data d'aquesta reclamació o la de l'esmentat exercici de l'acció directa.

- 7º. Serà terme final del còmput d'interessos en els casos de falta de pagament de l'import mínim del que l'assegurador pugui deure el dia en què, d'acord amb el número precedent, comencin a produir-se interessos per l'import total de la indemnització, llevat que abans sigui pagat per l'assegurador aquest import mínim; en aquest cas, serà terme final la data d'aquest pagament. Serà terme final del termini de l'obligació d'abonament d'interessos de demora per l'asseguradora en la resta de supòsits el dia en què efectivament satisfaci la indemnització, per mitjà de pagament, reparació o reposició, a l'assegurat, el beneficiari o el perjudicat.

- 8º. No hi haurà indemnització per mora de l'assegurador quan la falta de satisfacció de la indemnització o de pagament de l'import mínim estigui basada en una causa justificada o que no li fos imputable.

Títol I. Disposicions generals

9º. Quan el Consorci de Compensació d'Assegurances hagi de satisfer la indemnització com a fons de garantia, s'entendrà que incorre en mora únicament en el cas que hagi passat el termini de tres mesos des de la data en què se li reclami la satisfacció de la indemnització sense que pel Consorci s'hagi procedit al pagament d'aquesta d'acord amb la seva normativa específica, i no s'hi podrà aplicar l'obligació d'indemnitzar per mora en la falta de pagament de l'import mínim. En la resta de casos, quan el Consorci intervingui com a fons de garantia, i, sense excepcions, quan el Consorci contracti com a assegurador directe, serà íntegrament aplicable aquest article.

10º. En la determinació de la indemnització per mora de l'assegurador no serà d'aplicació allò que disposa l'article 1108 del Codi Civil, llevat les previsions contingudes en aquest últim precepte per a la revocació total o parcial de la sentència.

Article 21.

Les comunicacions fetes a l'assegurador per un corredor d'assegurances en nom del prenedor de l'assegurança tenen els mateixos efectes que si les fa el prenedor mateix, llevat que aquest indiqui el contrari.

En tot cas, cal el consentiment exprés del prenedor de l'assegurança per subscriure un contracte nou o per modificar el contracte d'assegurança en vigor o rescindir-lo.

Secció quarta.- Durada del contracte i prescripció**Article 22.**

La durada del contracte serà determinada a la pòlissa, la qual no podrà fixar un termini superior a deu anys. No obstant això, es podrà establir que es prorrogui una o més vegades per un període no superior a un any cada vegada.

Les parts es podran oposar a la pròrroga del contracte per mitjà d'una notificació escrita a l'altra part, feta per un termini de dos mesos d'antelació a la conclusió del període de l'assegurança en curs.

El que disposen els paràgrafs precedents no serà d'aplicació quan sigui incompatible amb la regulació de l'assegurança sobre vida.

Article 23.

Les accions que es derivin del contracte d'assegurança prescriuran al cap de dos anys en el cas d'assegurances de danys, i de cinc en el cas d'assegurances de persones.

Article 24.

Serà jutge competent per al coneixement de les accions derivades del contracte de l'assegurança el del domicili de l'assegurat, i serà nul qualsevol pacte en contra.

Títol II. Assegurances contra danys

Secció primera - Disposicions generals

Article 25.

Sense perjudici del que estableix l'article quart, el contracte d'assegurança contra danys és nul si en el moment de la conclusió no hi ha un interès de l'assegurat a la indemnització del dany.

Article 26.

L'assegurança no pot ser objecte d'enriquiment injust per a l'assegurat. Per determinar el dany, es tindrà en compte el valor de l'interès assegurat en el moment immediatament anterior a l'esdeveniment del sinistre.

Article 27.

El capital assegurat representa el límit màxim de la indemnització que ha de pagar l'assegurador en cada sinistre.

Article 28.

Malgrat el que disposa l'article vint-i-sis, les parts, de comú acord podran fixar a la pòlissa o amb posterioritat a la celebració del contracte el valor de l'interès assegurat que s'haurà de tenir en compte per el càlcul de la indemnització.

S'entendrà que la pòlissa és estimada quan l'assegurador i l'assegurat hagin acceptat expressament en aquesta el valor assignat a l'interès assegurat.

L'assegurador únicament podrà impugnar el valor estimat quan la seva acceptació hagi estat prestada per violència, intimidació o dol, o quan per error l'estimació sigui notablement superior al valor real, corresponent al moment de l'esdeveniment del sinistre, fixat pericialment.

Article 29.

Si per pacte exprés, les parts convenen que el capital assegural cobreix plenament el valor de l'interès durant la vigència del contracte, la pòlissa haurà d'incloure necessàriament els criteris i el procediment per adequar el capital assegurat i les primes a les oscil·lacions del valor d'interès.

Títol II. Assegurances contra danys

Article 30.

Si, en el moment de la producció del sinistre, el capital assegurat és inferior al valor de l'interès, l'assegurador indemnitzarà el dany causat en la mateixa proporció en què aquell cobreix l'interès assegurat.

Les parts, de comú acord, podran excloure de la pòlissa, o després de la celebració del contracte, l'aplicació de la regla proporcional prevista al paràgraf anterior.

Article 31.

Si el capital assegurat supera notablement el valor de l'interès assegurat, qualsevol de les parts del contracte podrà exigir la reducció del capital i de la prima, i l'assegurador haurà de restituir l'excés de les primes cobrades. Si s'esdevingués el sinistre, l'assegurador indemnitzarà el dany efectivament causat.

Quan la sobreassegurança a què es refereix el paràgraf anterior es degués a mala fe de l'assegurat el contracte serà ineficaç. Això no obstant, l'assegurador, de bona fe, podrà retenir les primes vençudes i les del període en curs.

Article 32.

Quan, en dos o més contractes estipulats pel mateix prenedor, amb diferents asseguradors, es cobreixen els efectes que un mateix risc pot produir sobre el mateix interès i durant un període de temps idèntic, el prenedor de l'assegurança o l'assegurat hauran de comunicar, llevat pacte en contra, a cada assegurador les altres assegurances que hagin estipulat. Si, per dol, s'ometés aquesta comunicació i, en cas de sobreassegurança, es produís el sinistre, els asseguradors no estaran obligats a pagar la indemnització.

Una vegada produït el sinistre, el prenedor de l'assegurança o l'assegurat haurà de comunicar-ho, d'acord amb el que preveu l'article 16, a cada assegurador, amb la indicació del nom dels altres.

Les entitats asseguradores contribuiran a l'abonament de la indemnització en proporció al mateix capital assegurat, sense que es pugui superar la quantia del dany. Dins aquest límit, l'assegurat pot demanar a cada assegurador la indemnització deguda, segons el contracte respectiu. L'assegurador que ha pagat una quantitat superior a la que li correspon proporcionalment podrà fer una repetició contra la resta dels asseguradors.

Si l'import total dels capitals assegurats superés notablement el valor de l'interès, serà d'aplicació el que preveu l'article 31.

Article 33.

Quan per mitjà d'un o de diversos contractes d'assegurances, referents al mateix interès, risc i temps, es produeix un repartiment de quotes determinades

entre diversos asseguradors, amb un acord previ entre ells i el prenedor, cada assegurador està obligat, llevat pacte en contra, al pagament de la indemnització només en proporció a la quota respectiva.

Malgrat el que preveu el paràgraf anterior, si en el pacte de coassegurança hi ha un encàrrec a favor d'un o de diversos asseguradors per subscriure els documents contractuals o per demanar el compliment del contracte o contractes a l'assegurat en nom de la resta dels asseguradors, s'entendrà que durant tota la vigència de la relació asseguradora els asseguradors delegats estan legitimats per exercitar tots els drets i per rebre totes les declaracions i les reclamacions que corresponguin a l'assegurat. L'assegurador que ha pagat una quantitat superior a la que li correspon podrà fer una repetició contra la resta dels asseguradors.

Article 33-A.

1. Un contracte d'assegurança té la qualificació de coassegurança comunitària a l'efecte d'aquesta llei si compleix les condicions següents:
 - a) Que cobreixi un risc o més d'un dels que defineix l'article 107.2 d'aquesta llei.
 - b) Que participin en la cobertura del risc diverses asseguradores, que tinguin totes el domicili social en algun dels Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i que n'hi hagi una que sigui la que ha obert l'operació.
 - c) Que la coassegurança es faci mitjançant un sol contracte, referent al mateix interès, risc i temps i amb repartiment de quotes determinades entre diverses asseguradores, sense que hi hagi solidaritat entre aquestes, de manera que cadascuna està obligada a pagar només la indemnització en proporció a la quota respectiva.
 - d) Que cobreixi riscos situats a l'Espai Econòmic Europeu.
 - e) Que l'asseguradora que l'ha obert, tant si està domiciliada a Espanya com si no, estigui habilitada per cobrir tot el risc d'acord amb les disposicions que li siguin aplicables.
 - f) Que com a mínim un dels coasseguradors participi en el contracte per mitjà del seu domicili social o d'una sucursal establerta en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que no sigui l'Estat de l'asseguradora que l'ha obert.
 - g) Que l'asseguradora que l'ha obert assumeixi plenament les funcions que li corresponen en la pràctica de la coassegurança i que determini, d'acord amb el prenedor i segons el que disposen les lleis, la llei aplicable al contracte d'assegurança, les condicions d'aquest contracte i les de tarifació.
2. Les asseguradores que participin a Espanya en una operació de coassegurança comunitària per haver obert el contracte, així com les seves activitats com

Títol II. Assegurances contra danys

a asseguradores, es regeixen per les disposicions aplicables al contracte d'assegurança per grans riscos.

Article 34.

En cas de transmissió de l'objecte assegurat, l'adquirent se subroga, en el moment de l'alienació, en els drets i les obligacions que corresponguin en el contracte d'assegurança al titular anterior. S'exceptua el supòsit de pòlisses nominatives per a riscos no obligatoris, si a les condicions generals hi ha pacte en contra.

L'assegurat està obligat a comunicar per escrit a l'adquirent l'existència del contracte de l'assegurança de la cosa transmesa. Un cop verificada la transmissió, també l'haurà de comunicar per escrit a l'assegurador o als seus representants en el termini de quinze dies.

Seran solidàriament responsables del pagament de les primes vençudes en el moment de la transmissió l'adquirent i el titular anterior o, en el cas que aquest hagués mort, els seus hereus.

Article 35.

L'assegurador podrà rescindir el contracte dins els quinze dies següents a aquell en què tingui coneixement de la transmissió verificada. Un cop exercitat el seu dret i notificat per escrit a l'adquirent, l'assegurador queda obligat durant el termini d'un mes, a partir de la notificació. L'assegurador haurà de restituir la part de prima que correspongui a períodes d'assegurança, pels quals, com a conseqüència de la rescissió, no hagi suportat el risc.

L'adquirent de la cosa assegurada també pot rescindir el contracte si ho comunica per escrit a l'assegurador en el termini de quinze dies, comptadors des que en va conèixer l'existència.

En aquest cas, l'assegurador adquireix el dret a la prima corresponent al període que hagués començat a córrer en produir-se la rescissió.

Article 36.

Les pòlisses a l'ordre o al portador no es poden rescindir per transmissió de l'objecte assegurat.

Article 37.

Les normes dels articles del 34 al 36 s'apliquen en cas de mort del prenedor de l'assegurança o de l'assegurat i, un cop declarat el concurs d'un d'ells, en cas d'obertura de la fase de liquidació.

Article 38.

Una vegada produït el sinistre, i en el termini de cinc dies, a partir de la notificació prevista a l'article 16, l'assegurat o el prenedor hauran de comunicar per escrit a l'assegurador la relació dels objectes existents en el moment del sinistre, la dels salvats i l'estimació dels danys.

Incumbeix a l'assegurat provar la preexistència dels objectes. Això no obstant, el cuntingut de la pòlissa constituirà una presumpció a favor de l'assegurat quan raonablement no es puguin aportar proves més eficaces.

Si les parts es posessin d'acord en qualsevol moment sobre l'import i la forma de la indemnització, l'assegurador haurà de pagar la suma convinguda o dur a terme les operacions necessàries per substituir l'objecte assegurat, si la seva naturalesa ho permetés.

Si no s'aconseguís l'acord dins el termini previst a l'article 18, cada part designarà un perit, i haurà de constar per escrit l'acceptació d'aquests. Si una de les parts no hagués fet la designació, estarà obligada a fer-la dins els vuit dies següents a la data en què hagi estat requerida per la que hagués designat el seu, i, si no ho fes en aquest darrer termini, s'entendrà que accepta el dictamen que emeti el perit de l'altra part i que en quedarà vinculada.

En el cas que els perits arribin a un acord, aquest quedarà reflectit en una acta conjunta, en la qual es faran constar les causes del sinistre, la valoració dels danys, les altres circumstàncies que influeixin en la determinació de la indemnització, segons la naturalesa de l'assegurança de què es tracti i la proposta de l'import líquid de la indemnització.

Quan no hi hagi acord entre els perits, totes dues parts designaran un tercer perit de comú acord i si no hi estiguessin d'acord, la designació la farà el jutge de primera instància del lloc on es van trobar els béns, en acte de jurisdicció voluntària i pels tràmits previstos per a la insaculació de perits a la Llei d'Enjudiciament Civil. En aquest cas, el dictamen pericial s'emetrà en el termini indicat per les parts o, si no n'hi ha, en el de trenta dies, a partir de l'acceptació del seu nomenament pel perit tercer.

El dictamen dels perits, per unanimitat o per majoria, es notificarà a les parts de manera immediata i en una forma que no ofereixi dubtes, i serà vinculant per a elles, llevat que sigui impugnat judicialment per alguna de les parts dins el termini de trenta dies, en el cas de l'assegurador, i de cent vuitanta, en el de l'assegurat, computats des de la data de la seva notificació. Si no s'interposés en aquests terminis l'acció corresponent, el dictamen pericial esdevindrà inatacable.

Si el dictamen dels perits fos impugnat, l'assegurador haurà d'abonar l'import mínim a què es refereix l'article 18, i si no ho fos abonarà l'import de la indemnització indicat pels perits en un termini de cinc dies.

Títol II. Assegurances contra danys

En el supòsit que, per demora de l'assegurador en el pagament de l'import de la indemnització que hagi esdevingut inatacable, l'assegurat es veurà obligat a reclamar-lo judicialment, la indemnització corresponent es veurà incrementada amb l'interès previst a l'article 20, que, en aquest cas, començarà a reportar des que la valoració va esdevenir inatacable per a l'assegurador i, en tot cas, amb l'import de les despeses originades a l'assegurat pel procés, a la indemnització del qual farà expressa condemna la sentència, independentment del procediment judicial aplicable.

Article 39.

Cada part satisfarà els honoraris del seu perit. Les del perit tercer i las altres despeses que provoqui la taxació pericial aniran a compte i càrrec meitat per meitat entre l'assegurat i l'assegurador. Això no obstant, si qualsevol de les parts hagués fet necessari el peritatge per haver sostingut una valoració de dany manifestament desproporcionada, serà ella l'única responsable d'aquestes despeses.

Article 40.

El dret dels creditors hipotecaris, pignoratius o privilegiats sobre béns espacialment afectats s'estendrà a les indemnitzacions que corresponguin al propietari per raó dels béns hipotecats, pignorats o afectats del privilegi, si el sinistre s'esdevingués després de la constitució de la garantia real o del naixement del privilegi. Amb aquesta finalitat, el prenedor de l'assegurança o l'assegurat hauran de comunicar a l'assegurador la constitució de la hipoteca, de la penyor o del privilegi de seguida que se n'assabentin.

L'assegurador al qual s'hagi notificat l'existència d'aquests drets no podrà pagar la indemnització deguda sense el consentiment del titular del dret real o del privilegi. En cas de contesa entre els interessats o si la indemnització s'hagués de fer efectiva abans del venciment de l'obligació garantida, es dipositarà el seu import de la manera que convingui, als interessats, i, si no hi ha conveni, en la que s'estableix als articles 1.176 i següents del Codi Civil.

Si l'assegurador pagués la indemnització, un cop passat el termini de tres mesos des de la notificació del sinistre, als creditors sense que aquests s'haguessin presentat, quedarà alliberat de la seva obligació.

Article 41.

L'extinció del contracte d'assegurança no serà oposable al creditor hipotecari, pignoratiu o privilegiat fins que hagi passat un mes des que se li va comunicar el fet que va motivar l'extinció.

Els creditors als quals es refereix aquest article podran pagar la prima impagada pel prenedor de l'assegurança o per l'assegurat, encara que s'hi oposessin. A aquest efecte, l'assegurador haurà de notificar a aquests creditors l'impagament en què ha incorregut l'assegurat.

Article 42.

En el cas que la indemnització s'hagi de fer servir en la reconstrucció de les coses sinistrades, l'assegurador no pagarà la indemnització si l'assegurat i els creditors a què es refereixen els articles anteriors no es posen d'acord sobre les garanties amb les que aquestes han de quedar afectades a la reconstrucció. En cas que no s'arribi a un acord es dipositarà la indemnització d'acord amb el que disposa l'article quaranta.

Article 43.

L'assegurador, un cop satisfeta la indemnització, podrà exercitar els drets i les accions que per raó del sinistre corresponguessin a l'assegurat davant les persones que en siguin responsables, fins al límit de la indemnització.

L'assegurador no podrà exercitar en perjudici de l'assegurat els drets en què s'hagi subrogat. L'assegurat serà responsable dels perjudicis que, amb els seus actes i les seves omissions, pugui causar l'assegurador en el seu dret a subrogar-se.

L'assegurador no tindrà dret a la subrogació contra cap de les persones els actes o les comissions de les quals originin responsabilitat de l'assegurat d'acord amb la Llei, ni contra el causant del sinistre que sigui, respecte de l'assegurat parent en línia directa o col·lateral dins al tercer grau civil de consanguinitat, pare adoptant o fill adoptiu que convisquin amb l'assegurat. Però aquesta norma no tindrà efecte si la responsabilitat prové de dol o si està emparada per mitjà d'un contracte d'assegurança. En aquest darrer supòsit, la subrogació estarà limitada en el seu abast d'acord amb els termes d'aquest contracte.

En cas de concurrència de l'assegurador i l'assegurat davant un tercer responsable, el recobriment que se n'obtingui es repartirà entre tots dos en proporció al seu interès respectiu.

Article 44.

L'assegurador no cobreix els danys per fets derivats de conflictes armats, hagi o no hagi precedit declaració oficial de guerra, ni els derivats de riscos extraordinaris sobre les persones i els béns, llevat pacte en contra.

No serà d'aplicació als contractes d'assegurances per grans riscos, tal com es delimiten en aquesta Llei, el mandat contingut a l'article 2 d'aquesta.

Secció segona.- Assegurança d'incendi

Article 45.

Per l'assegurança contra incendis l'assegurador s'obliga, dins els límits establerts a la Llei i en el contracte, a indemnitzar els danys produïts per incendi a l'objecte assegurat.

Títol II. Assegurances contra danys

Es considera incendi la combustió i l'abrasament amb flama, capaç de propagar-se, d'un objecte o objectes que no estaven destinats a ser cremats en el lloc i el moment que es produeix.

Article 46.

La cobertura de l'assegurança s'estendrà als objectes descrits a la pòlissa.

Si es tractés d'assegurança sobre mobiliari, la cobertura inclourà els danys per l'incendi en les coses d'ús ordinari o comú de l'assegurat, dels seus familiars, dependents i de les persones que convisquin amb ell.

Llevat pacte en contra, no s'inclouran a la cobertura de l'assegurança els danys que causi l'incendi en els valors mobiliaris públics o privats, els efectes de comerç, els bitllets de banc, les pedres i els metalls preciosos, els objectes artístics o qualsevol altres objectes de valor que es trobessin en l'objectes assegurat, fins i tot quan es provi la seva preexistència i la seva destrucció o deteriorament pel sinistre.

Article 47.

La destrucció o el deteriorament dels objectes assegurats fora del lloc descrit a la pòlissa exclourà la indemnització de l'assegurador, tret que el seu trasllat o canvi li hagi estat comunicat prèviament per escrit i aquest no hagués manifestat en el termini de quinze dies la seva disconformitat.

Article 48.

L'assegurador estarà obligat a indemnitzar els danys produïts per l'incendi quan aquest s'origini per cas fortuit, per malvolença d'estranyos, per negligència pròpia o de les persones de las quals es respongui civilment.

L'assegurador no estarà obligat a indemnitzar els danys provocats per l'incendi quan aquest s'origini per dol o culpa greu de l'assegurat.

Article 49.

L'assegurador indemnitzarà tots els danys i les pèrdues materials causats per l'acció directa del foc, així com els produïts per les conseqüències inevitables de l'incendi i en particular:

1. Els danys que ocasionin les mesures necessàries adoptades per l'autoritat o l'assegurat per impedir deturar o extingir l'incendi, amb exclusió de les despeses que provoqui l'aplicació d'aquestes mesures, llevat pacte en contra.
2. Les despeses que produeixin a l'assegurat el transport dels efectes assegurats o qualssevol altres mesures adoptades amb la finalitat de salvar-los de l'incendi.

3. Els detriments que pateixin els objectes salvats per les circumstàncies descrites en els dos números anteriors.
4. El valor dels objectes desapareguts, sempre que l'assegurat acrediti la seva preexistència i llevat que l'assegurador provi que van ser robats o furtats.
5. Qualsevol altres que es consignin a la pòlissa.

Secció tercera.- Assegurança contra robatori.

Article 50.

Per l'assegurança contra robatori, l'assegurador s'obliga, dins els límits establerts a la Llei i en el contracte, a indemnitzar els danys derivats de la sostracció il·legítima per part de tercers de les coses assegurades.

La cobertura inclou el dany causat per la comissió del delictes en qualsevol de les seves formes.

Article 51.

La indemnització de l'assegurador inclourà necessàriament, d'acord amb el que disposa l'article vint-i-set:

1. El valor de l'interès assegurat quan l'objecte assegurat, efectivament, sigui sostret i no es trobés en el termini indicat en el contracte.
2. El dany que la comissió del delictes, en qualsevol de les seves formes, causés a l'objecte assegurat.

Article 52.

L'assegurador, llevat pacte en contra, no estarà obligat a reparar els efectes del sinistre quan aquest s'hagi produït per qualsevol de les causes següents:

1. Per negligència greu de l'assegurat, del prenedor de l'assegurança o de les persones que depenguin d'aquests o que convisquin amb ells.
2. Quan l'objecte assegurat sigui sostret fora del lloc descrit a la pòlissa o quan sigui transportat, si no és que una circumstància o l'altra haguessin estat expressament consentides per l'assegurador.
3. Quan la sustracció es produeixi arran de sinistres derivats de riscos extraordinaris.

Article 53.

Una vegada produït el sinistre i degudament comunicat a l'assegurador, s'observaran les regles següents:

Títol II. Assegurances contra danys

1. Si l'objecte assegurat és recuperat abans que passi el termini indicat a la pòlissa, l'assegurat estarà obligat a rebre'l, llevat que a la pòlissa li hagués reconegut expressament la facultat del seu abandonament a l'assegurador.
2. Si l'objecte assegurat és recuperat un cop hagi passat el termini pactat, i una vegada s'hagi pagat la indemnització, l'assegurat podrà retenir la indemnització cobrada tot abandonant a l'assegurador la propietat de l'objecte assegurat, o readquirir-lo, tot restituint, en aquests casos, la indemnització cobrada per la cosa o les coses restituïdes.

Secció quarta.- Assegurança de transports terrestres**Article 54.**

Per l'assegurança de transport terrestre l'assegurador s'obliga, dins els límits establerts per la Llei i en el contracte, a indemnitzar els danys materials que puguin patir durant el transport o com a conseqüència d'aquest, les mercaderies portades, el mitjà utilitzat o altres objectes assegurats.

Article 55.

En el cas que el viatge es faci fent servir diversos mitjans de transport, i no es pugui determinar el moment en què es va produir el sinistre, s'aplicaran les normes de l'assegurança de transport terrestre si el viatge per aquest mitjà constitueix la part més important d'aquest.

En cas que el transport terrestre sigui accessori d'ús marítim o aeri s'aplicaran a tot el transport les normes de l'assegurança marítima o aèria.

Article 56.

Podran contractar aquesta assegurança no només el propietari del vehicle o de les mercaderies transportades, sinó també el comissionista de transport i les agències de transports, així com tots els que tinguin interès en la conservació de les mercaderies, i hauran d'expressar a la pòlissa el concepte en què es contracta l'assegurança.

Article 57.

L'assegurança de transport terrestre pot contractar-se per viatge o per un temps determinat. En tot cas, l'assegurador indemnitzarà, d'acord amb el que s'ha convingut en el contracte d'assegurança, els danys que siguin conseqüència de sinistres esdevinguts durant el termini de vigència del contracte, encara que els seus efectes es manifestin amb posterioritat, però sempre dins els sis mesos següents a la data de la seva expiració.

L'assegurador no respondrà pel dany degut a la naturalesa intrínseca o als vicis propis de les mercaderies transportades.

Article 58.

Llevat pacte en contra, s'entendrà que la cobertura de l'assegurança començades que es lliuren les mercaderies al portador per al seu transport en el punt de partida del viatge assegurat, i acabarà quan es lliurin al destinatari en el punt de destinació, sempre que el lliurament es faci dins el termini previst a la pòlissa.

No obstant això, quan es pacti expressament, l'assegurança el pot estendre als riscos que afectin les mercaderies des que surten del magatzem o del domicili del carregador per al seu lliurament al transportista fins que entren per al seu lliurament en el domicili o el magatzem del destinatari.

Article 59.

Llevat pacte en contra, la cobertura de l'assegurança prevista als articles anteriors inclourà el dipòsit transitori de les mercaderies i de la immobilització del vehicle o el seu canvi durant el viatge quan siguin deguts a incidències propies del transport assegurat i no hagin estat causats per alguns dels esdeveniments exclosos de l'assegurança.

La pòlissa podrà establir un termini màxim i, un cop aquest hagi passat sense que s'hagi reprès el transport, cessarà la cobertura de l'assegurança.

Article 60.

L'assegurat no perdrà el seu dret a la indemnització quan s'hagi alterat el mitjà de transport, l'itinerari o els terminis del viatge o aquest s'hagi fet en un temps diferent al previst sempre que la modificació no sigui imputable a l'assegurat, sense perjudici del que disposen els articles 11 i 12.

Article 61.

L'assegurador indemnitzarà els danys que es produeixin a les mercaderies o als valors d'acord amb el que es disposa als números següents:

1. Es consideraran incloses a les despeses de salvament de l'article disset les que fossin necessàries o convenients realitzar per reexpedir els objectes transportats.
2. En cas de pèrdua total del vehicle, l'assegurat podrà abandonar-lo a l'assegurador, si s'hagués pactat d'aquesta manera, sempre que s'observin els terminis i la resta de requisits establerts per la pòlissa.

Article 62.

En defecte d'estimació, la indemnització cobrirà, en cas de pèrdua total, el preu que tinguessin les mercaderies en el lloc i en el moment que es van carregar i, a més, totes les despeses fetes per lliurar-les al transportista i el preu de l'assegurança en cas que recaigués sobre l'assegurat.

Títol II. Assegurances contra danys

Malgrat el que disposa el paràgraf anterior, quan l'assegurança cobreixi els riscos de mercaderies que es destinin a la venda, la indemnització es regularà pel valor que les mercaderies tinguessin en el lloc de destinació.

Secció cinquena.- Assegurança de lucre cessant**Article 63.**

Per l'assegurança de lucre cessant l'assegurador s'obliga, dins els límits establerts a la Llei i en el contracte, a indemnitzar l'assegurat de la pèrdua del rendiment econòmic, que s'hauria pogut assolir en un acte o en una activitat en cas que no s'hagués produït el sinistre descrit en el contracte.

Aquesta assegurança es podrà celebrar com a contracte autònom o es podrà afegir com un pacte a un altre de diferent naturalesa.

Article 64.

Quan el prenedor de l'assegurança o l'assegurador facin, respecte a un determinat objecte, un contracte d'assegurança de lucre cessant amb un assegurador i un altre d'assegurança de danys amb un altre assegurador diferent, hauran de comunicar, sense cap demora, a cadascun dels asseguradors, l'existència de l'altra assegurança. A la comunicació s'indicarà no només la denominació social de l'assegurador amb al qual s'ha contractat l'altra assegurança, sinó també el capital assegurat i la resta d'elements essencials. La inexistència d'aquesta comunicació produirà, els efectes previstos a la Secció segona del Títol primer d'aquesta Llei.

Article 65.

Si no hi ha pacte exprés, l'assegurador haurà d'indemnitzar:

1. La pèrdua de beneficis que produeixi el sinistre durant el període previst a la pòlissa.
2. Les despeses generals que continuen gravant a l'assegurat després de la producció del sinistre.
3. Les despeses que siguin conseqüència directa del sinistre assegurat.

Article 66.

El titular d'una empresa pot assegurar la pèrdua de beneficis i les despeses generals que hagi de continuar suportant quan l'empresa quedi paralyzada totalment o parcialment a conseqüència dels esdeveniments delimitats en el contracte.

Article 67.

Si el contracte tingués exclusivament per objecte la pèrdua de beneficis, les parts no podran predeterminar l'import de la indemnització.

Secció sisena.- Assegurança de caució

Article 68.

Per l'assegurança de caució l'assegurador s'obliga, en cas d'incompliment pel prenedor de l'assegurança de les seves obligacions legals o contractuals, a indemnitzar l'assegurat a títol de rescabament o penalitat dels danys patrimonials soferts, dins els límits establerts a la Llei o en el contracte. Tot pagament fet par l'assegurador li haurà de ser reembossat pel prenedor de l'assegurança.

Secció setena.- Assegurança de crèdit

Article 69.

Per l'assegurança de crèdit l'assegurador s'obliga, dins els límits establerts a la Llei i en el contracte, a indemnitzar l'assegurat de les pèrdues finals que experimenti a conseqüència de la insolvència definitiva dels seus deutors.

Article 70.

Es considerarà existent la insolvència definitiva del deutor en els supòsits següents:

- 1º. Quan hagi estat declarat en fallida mitjançant resolució judicial ferma.
- 2º. Quan hagi aprovat judicialment un conveni en què s'estableixi un quitament de l'import.
- 3º. Quan s'hagi despatxat manament d'execució o constrenyiment, sense que resultin de l'embargament béns lliures suficients per al pagament.
- 4º. Quan l'assegurat i l'assegurador, de comú acord, considerin que el crèdit resulta incobrable.

Malgrat el que antecedeix, un cop hagin passat sis mesos des de l'avís de l'assegurat a l'asseguradora de l'impagament del crèdit, aquesta abonarà a l'assegurat el cinquanta per cent de la cobertura pactada, amb caràcter provisional i a compte de liquidació definitiva ulterior.

Article 71.

En cas de sinistre, la quantia de la indemnització estarà determinada per un percentatge, establert en el contracte, de la pèrdua final que resulti d'afegir al crèdit impagat les despeses originades per les gestions de recobrament, les despeses processals i qualsevol altres expressament pactades.

Aquest percentatge no podrà incloure els beneficis de l'assegurat, ni ser inferior al cinquanta per cent de la pèrdua final.

Títol II. Assegurances contra danys

Article 72.

L'assegurat, i si escau el prenedor de l'assegurança queda obligat:

- 1º. A exhibir, a requeriment de l'assegurador, els llibres i qualsevol altres documents que tingués relatius al crèdit o als crèdits assegurats.
- 2º. A prestar la col·laboració necessària en els procediments judicials encaminats a obtenir la solució del deute, la direcció dels quals serà assumida per l'assegurador.
- 3º. A cedir a l'assegurador, quan aquest ho sol·liciti, el crèdit que tingui contra el deutor una vegada satisfeta la indemnització.

Secció vuitena.- Assegurança de responsabilitat civil**Article 73.**

Per l'assegurança de responsabilitat civil l'assegurador s'obliga, dins els límits establerts a la Llei i en el contracte, a cobrir el risc del naixement a càrrec de l'assegurat de l'obligació d'indemnitzar un tercer dels danys i els perjudicis causats par un fet previst en el contracte de les conseqüències del qual sigui civilment responsable l'assegurat, d'acord a dret.

Seràn admissibles, com a límits establerts en el contracte, aquelles clàusules limitatives dels drets dels assegurats ajustades a l'article 3 d'aquesta Llei que circumscriguin la cobertura de l'asseguradora als supòsits en què la reclamació del perjudicat hagi tingut lloc dins un període de temps, no inferior a un any, des de l'acabament de l'última de les pròrrogues del contracte o, si no n'hi ha, del seu període de durada. De la mateixa manera, i amb el mateix caràcter de clàusules limitatives d'acord amb l'esmentat article 3 seràn admissibles, com a límits establerts en el contracte, aquelles que circumscriguin la cobertura de l'assegurador als supòsits en què la reclamació del perjudicat tingui lloc durant el període de vigència de la pòlissa sempre que, en aquest cas, aquesta cobertura s'estengui als supòsits en què el naixement de l'obligació d'indemnitzar a càrrec de l'assegurat hagi pogut tenir lloc amb anterioritat, com a mínim, d'un any des de l'inici d'efectes del contracte, i això encara que aquest contracte sigui prorrogat.

Article 74.

Llevat pacte en contra, l'assegurador assumirà la direcció jurídica davant la reclamació del perjudicat, i aniran al seu càrrec les despeses de defensa que es produeixin. L'assegurat haurà de prestar la col·laboració necessària quant a la direcció jurídica assumida par l'assegurador.

Malgrat el que disposa el paràgraf anterior, quan el qui reclami també estigui assegurat pel mateix assegurador o hi hagi algun altre conflicte d'interessos, aquest comunicarà tot seguit a l'assegurat l'existència d'aquestes circumstàncies, sense perjudici de dur a terme totes aquelles diligències que, pel seu caràcter

urgent, siguin necessàries per a la defensa. L'assegurat podrà optar entre mantenir la direcció jurídica en mans de l'assegurador o bé confiar la seva defensa a una altra persona. En aquest darrer supòsit, l'assegurador haurà d'abonar les despeses de la direcció jurídica fins al límit que s'hagi pactat a la pòlissa.

Article 75.

Serà obligatòria l'assegurança de responsabilitat civil per a l'exercici d'aquelles activitats que es determinin pel govern. L'Administració no autoritzarà l'exercici d'aquestes activitats sense que prèviament s'acrediti per l'interessat l'existència de l'assegurança. La falta d'assegurança, en els casos en què sigui obligatòria, serà sancionada administrativament.

Article 76.

El perjudicat o els seus hereus podran actuar directament contra l'assegurador per exigir-li que compleixi l'obligació d'indemnitzar, sense perjudici del dret de l'assegurador a fer una repetició contra l'assegurat, en el cas que sigui degut a conducta dolosa d'aquest, el dany o el perjudici causat a un tercer.

L'acció directa és immune a les excepcions que puguin correspondre a l'assegurador contra l'assegurat. L'assegurador pot, no obstant això, oposar la culpa exclusiva del perjudicat i las excepcions personals que tingui contra aquest. A l'efecte de l'exercici de l'acció directa, l'assegurat estarà obligat a manifestar al tercer perjudicat o als seus hereus l'existència del contracte d'assegurança i el seu contingut.

Secció novena.- Assegurança de defensa jurídica.

Article 76-A.

Per l'assegurança de defensa jurídica, l'assegurador s'obliga, dins els límits establerts a la Llei i en el contracte, a fer-se càrrec de les despeses en què pugui incórrer l'assegurat com a conseqüència de la seva intervenció en un procediment administratiu, judicial o arbitral i a prestar-li els serveis d'assistència jurídica judicial i extrajudicial derivats de la cobertura de l'assegurança.

Article 76-B.

Queden exclosos de la cobertura de l'assegurança de defensa jurídica el pagament de multes i la indemnització de qualsevol despesa originada per sancions imposades a l'assegurat per las autoritats administratives o judicials.

Article 76-C.

L'assegurança de defensa jurídica haurà de ser objecte d'un contracte independent.

El contracte, no obstant això, es podrà incloure en un capítol a pan dins una pòlissa única. En aquest cas, s'hauran d'especificar el contingut de la defensa jurídica garantida i la prima que li correspon.

Títol II. Assegurances contra danys

Article 76-D.

L'assegurat tindrà dret a triar lliurement el procurador i l'advocat que l'hagin de representar i defensar en qualsevol classe de procediment.

L'assegurat també tindrà dret a la lliure elecció de l'advocat i el procurador en els casos en què es presenti conflicte d'interessos entre les parts del contracte.

L'advocat i el procurador designats per l'assegurat no estaran subjectes, en cap cas, a les instruccions de l'assegurador.

Article 76-E.

L'assegurat tindrà dret a sotmetre a arbitratge qualsevol difèrença que pugui sorgir entre ell i l'assegurador sobre el contracte d'assegurança.

La designació d'àrbitres no es podrà fer abans que sorgeixi la qüestió disputada.

Article 76-F.

La pòlissa del contracte d'assegurança de defensa jurídica haurà de recollir expressament els drets reconeguts a l'assegurat pels dos articles anteriors.

En cas de conflicte d'interessos o de desavinença sobre la manera de tractar una qüestió litigiosa, l'assegurador haurà d'informar l'assegurat de la facultat, és competència seva, d'exercitar els drets a què es refereixen els dos articles anteriors.

Article 76-G.

Els preceptes continguts en aquesta secció no seran d'aplicació:

1º. A la defensa jurídica feta per l'assegurador de la responsabilitat civil d'acord amb el que prevau l'article 74.

2º. A la defensa jurídica feta per l'assegurador de l'assistència en viatge.

En aquest cas, la no-aplicació de les normes d'aquesta secció quedarà subordinada a que l'activitat de defensa s'exerceixi en un estat diferent del de la residència habitual de l'assegurat, a que aquesta activitat estigui inclosa en un contracte que tingui per objecte únicament i exclusivament l'assistència a persones que es trobin en dificultats amb motiu de desplaçaments o d'absències del seu lloc de residència habitual i a que en el contracte s'indiqui clarament que no es tracta d'una assegurança de defensa jurídica, sinó d'una cobertura accessòria a la d'assistència en viatge.

3º. A la defensa jurídica que tingui per objecte litigis o riscos que sorgeixin o tinguin relació amb l'ús de vaixells o embarcacions marítimes.

Secció desena.- Reassegurança

Article 77.

Pel contracte de reassegurança, el reassegurador s'obliga a reparar, dins els límits establerts a la Llei i en el contracte, el deute que neix en el patrimoni del reassegurat a conseqüència de l'obligació assumida per aquest com a assegurador en un contracte d'assegurança.

El pacte de reassegurança intern, fet entre l'assegurador directe i altres asseguradors, no afectarà l'assegurat, que podrà, en tot cas, exigir la totalitat de la indemnització a aquest assegurador, sense perjudici del dret de repetició que li correspongui a aquest davant els reasseguradors, en vinut del pacte intern.

Article 78.

L'assegurat no podrà exigir directament del reassegurador indemnització ni cap prestació. En cas de liquidació voluntària o forçosa del seu assegurador gaudiran de privilegi especial sobre el saldo que doni el compte de l'assegurador amb el reassegurador.

Les alteracions i les modificacions del capital assegurat del valor de l'interès i, en general, de les condicions de l'assegurança directa s'hauran de comunicar al reassegurador en la forma i en els terminis establerts en el contracte.

Article 79.

No serà d'aplicació al contracte de reassegurança el mandat contingut a l'article 2 d'aquesta Llei.

Títol III. Assegurances de persones

Secció primera. - Disposicions comunes

Article 80.

El contracte d'assegurança sobre les persones inclou tots els riscos que puguin afectar l'existència, la integritat corporal o la salut de l'assegurat.

Article 81.

El contracte pot celebrar-se amb relació a riscos relatius a una persona o a un grup d'aquestes. Aquest grup haurà d'estar delimitat per alguna característica comuna estranya al propòsit d'assegurar-se.

Article 82.

A les assegurances de persones, l'assegurador, encara que sigui un cop ja hagi pagat la indemnització, no es pot subrogar en els drets que corresponguin a l'assegurat contra un tercer com a conseqüència del sinistre.

Títol III. Assegurances de persones

S'exceptua del que disposa el paràgraf anterior tot allò relatiu a les despeses d'assistència sanitària.

Secció segona. - Assegurança sobre la vida**Article 83.**

Per l'assegurança de vida l'assegurat s'obliga, mitjançant el cobro de la prima estipulada i dintre dels límits establerts en la Llei i en el contracte, a satisfer al beneficiari un capital, una renda o altres prestacions convingudes, en el cas de mort o bé de supervivència de l'assegurat, o d'ambdós sinistres conjuntament.

L'assegurança sobre la vida pot estipular-se sobre la vida pròpia o la d'un tercer, tant per al cas de mort com per al cas de supervivència o ambdós conjuntament, així com sobre un o diversos caps.

Són assegurances sobre la vida aquelles que, complin el que estableixin en els paràgrafs anteriors, la prestació convinguda en la pòlissa ha estat determinada per l'assegurador mitjançant la utilització de criteris i bases de tècnica actuarial.

En les assegurances per al cas de mort, si són distintes les persones del prenedor i de l'assegurat, caldrà el consentiment d'aquest, per escrit, tret que pugui presumir-se d'altra manera el seu interès per l'existència.

A l'efecte del que indica en l'art. 4 en les assegurances sobre la vida s'entén que hi ha risc si en el moment de la contractació no s'ha produït sinistre objecte de la de cobertura atorgada a la pòlissa

Si l'assegurat és menor d'edat, caldrà, a més l'autorització per escrit dels seus representants legals.

No es podrà contractar una assegurança per al cas de mort sobre el cap de menors de catorze anys d'edat o d'incapacitats. S'exceptuen d'aquesta prohibició els contractes d'assegurances en els quals la cobertura de mort resulti inferior o igual a la prima satisfeta per la pòlissa o al valor de rescat.

Article 83.A

1. El prenedor de l'assegurança en un contracte d'assegurança individual de durada superior a sis mesos que hagi estipulat el contracte sobre la pròpia vida o la d'un tercer té la facultat unilateral de resoldre el contracte sense indicar-ne els motius i sense cap penalització en el termini de 30 dies següents a la data en què l'assegurador li lliura la pòlissa o un document de cobertura provisional.

S'exceptuen d'aquesta facultat unilateral de resolució els contractes d'assegurança en què el prenedor assumeix el risc de la inversió, així com els contractes en què la rendibilitat garantida depèn d'inversions assignades en aquests.

2. La facultat unilateral de resolució del contracte l'ha d'exercitar el prenedor mitjançant una comunicació adreçada a l'assegurador per mitjà d'un suport durable, disponible i accessible per a aquest i que permeti deixar constància de la notificació. La comunicació esmentada l'ha d'expedir el prenedor de l'assegurança abans que venci el termini indicat a l'apartat anterior.
3. A partir de la data en què s'expedeix la comunicació a què fa referència l'apartat anterior, la cobertura del risc cessa per part de l'assegurador, i el prenedor de l'assegurança té dret a la devolució de la prima que ha pagat, excepte la part corresponent al període de temps en què el contracte ha tingut vigència. Per fer-ho l'assegurador disposa d'un termini de 30 dies comptadors des del dia en què rep la comunicació de la rescissió.

Article 84.

El prenedor de l'assegurança podrà designar beneficiari o modificar la designació feta amb anterioritat, sense necessitat de consentiment de l'assegurador.

La designació del beneficiari es podrà fer o la pòlissa, en una posterior declaració escrita comunicada a l'assegurador o en testament.

Si en el moment de la defunció de l'assegurat no hi hagués beneficiari concretament designat, ni regles per a la seva determinació, el capital formarà part del patrimoni del prenedor.

Article 85.

En cas de designació genèrica dels fills d'una persona com a beneficiaris, s'entendran com a fills tots els seus descendents amb dret a herència. Si la designació esta a favor dels hereus del prenedor, de l'assegurat o d'una altra persona, es consideraran com a tot els que tinguin aquesta condició en el moment de la defunció de l'assegurat. Si la designació es fa a favor dels hereus sense major especificació, es consideraran com a tals els del prenedor de l'assegurança que tinguin aquesta condició en el moment de la defunció de l'assegurat. La designació del cònjuge com a beneficiari també atribuirà aquesta condició a qui ho sigui en el moment de la defunció de l'assegurat. Els beneficiaris que siguin hereus conservaran aquesta condició encara que renunciïn a l'herència.

Article 86.

Si la designació es fa en favor de diversos beneficiaris, la prestació convinguda es distribuirà per parts iguals, llevat que hi hagi estipulació que digui el contrari. Quan es faci en favor dels hereus, la distribució tindrà lloc en proporció a la quota hereditària, llevat pacte en contra. La part no adquirida per un beneficiari incrementarà la resta.

Títol III. Assegurances de persones

Article 87.

El prenedor de l'assegurança pot revocar la designació del beneficiari en qualsevol moment, mentre no hagi renunciat expressament i per escrit a aquesta facultat. La revocació s'haurà de fer en la mateixa forma establerta per a la designació.

El prenedor perdrà els drets de rescat, avançament, reducció i pignoració de la pòlissa, en cas que renunciï a la facultat de revocació.

Article 88.

La prestació de l'assegurador haurà de ser lliurada al beneficiari, en compliment del contracte, fins i tot contra les reclamacions dels hereus legítims i els creditors de qualsevol mena del prenedor de l'assegurança. Els uns i els altres, podran, no obstant això, exigir al beneficiari el reembossament de l'import de les primes abonades pel contractant en frau dels seus drets.

Quan el prenedor de l'assegurança sigui declarat en concurs o en fallida, els òrgans de representació dels creditors podran exigir a l'assegurador la reducció de l'assegurança.

Article 89.

En cas de reticència i d'inexactitud en las declaracions del prenedor, que influeixin en l'estimació del risc, es regirà pel que estableixen les disposicions generals d'aquesta Llei. No obstant això, l'assegurador no podrà impugnar el contracte una vegada hagi passat el termini d'un any, comptador des de la data de la seva conclusió, si no és que les parts han fixat un acabament més breu a la pòlissa i, en tot cas, llevat que el prenedor de l'assegurança hagi actuat amb dol.

S'exceptua d'aquesta norma la declaració inexacta relativa a l'edat de l'assegurat, que es regula a l'article següent.

Article 90.

En el supòsit d'indicació inexacta de l'edat de l'assegurat, l'assegurador només podrà impugnar el contracte si l'edat veritable de l'assegurat en el moment de l'entrada en vigor del contracte sobrepassa els límits d'admissió establerts per aquest.

En un altre cas, si, com a conseqüència d'una declaració inexacta de l'edat, la prima pagada és inferior a la que correspondria pagar, la prestació de l'assegurador es reduirà en proporció a la prima cobrada. Si, per contra, la prima pagada és superior a la que s'hauria d'haver abonat, l'assegurador queda obligat a restituir l'excés de les primes cobrades sense interessos.

Article 91.

A l'assegurança per a cas de mort, l'assegurador només s'allibera de la seva obligació si la mort de l'assegurat s'esdevé per alguna de les circumstàncies expressament excloses a la pòlissa.

Article 92.

La mort de l'assegurat, causada de manera dolosa pel beneficiari, privarà a aquest del dret a la prestació establerta en el contracte, i aquesta quedarà integrada en el patrimoni del prenedor.

Article 93.

Llevat pacte en contra, el risc de suïcidi de l'assegurat quedarà cobert a partir que hagi passat un any del moment de la conclusió del contracte. A aquests efectes s'entén per suïcidi la mort causada de manera conscient i voluntària pel propi assegurat.

Article 94.

A la pòlissa d'assegurança es regularan els drets de rescat i reducció del capital assegurat, de manera que l'assegurat pugui conèixer en tot moment el valor corresponent de rescat o de reducció.

Article 95.

Una vegada hagi passat el termini previst a la pòlissa, que no podrà ser superior a dos anys des de la vigència del contracte, no s'aplicarà el paràgraf dos de l'article 15 sobre la falta de pagament de la prima. A partir d'aquest termini, la falta de pagament de la prima produirà la reducció de l'assegurança d'acord amb la taula de valors que hi ha a la pòlissa.

La reducció de l'assegurança també es produirà quan ho sol·liciti el prenedor, una vegada hagi passat aquest termini.

El prenedor té dret a la rehabilitació de la pòlissa, en qualsevol moment, abans de la defunció de l'assegurat, i haurà de complir les condicions que estableix la pòlissa.

Article 96.

El prenedor que hagi pagat les dues primeres anualitats de la prima a què correspongui el termini inferior previst a la pòlissa podrà exercitar el dret de rescat per mitjà de la sol·licitud oportuna, d'acord amb les taules de valors que es fixen a la pòlissa.

Article 97.

L'assegurador haurà de concedir al prenedor avançaments sobre la prestació assegurada, d'acord amb les condicions fixades a la pòlissa, una vegada s'hagin pagat les anualitats a què es refereix l'article anterior.

Títol III. Assegurances de persones

Article 98.

A les assegurances de supervivència i a las assegurances temporals per a cas de mort no serà d'aplicació el que disposen els articles 94, 95, 96 i 97.

Els asseguradors podran, no obstant això, concedir al prenedor els drets de rescat, reducció i avançaments en els termes que es determinin en el contracte.

Article 99.

El prenedor podrà, en qualsevol moment, cedir o pignorar la pòlissa, sempre que no hagi estat designat beneficiari amb caràcter irrevocable. La cessió o la pignoració de la pòlissa implica la revocació del beneficiari.

Si la pòlissa s'emet a l'ordre, la cessió o la pignoració es faran per mitjà d'endós.

El prenedor haurà de comunicar per escrit de manera feacent a l'assegurador la cessió o la pignoració realitzada.

Secció tercera.- Assegurança d'accidents**Article 100.**

Sense perjudici de la delimitació del risc que les parts facin en el contracte, s'entén per accident la lesió corporal que deriva d'una causa violenta, sobtada, externa i aliena a la intencionalitat de l'assegurat, que produeixi invalidesa temporal o permanent o mort.

Les disposicions contingudes de l'article 83 a l'article 86 de l'assegurança de vida i en el paràgraf 1 de l'article 87 són aplicables a les assegurances d'accidents.

Article 101.

El prenedor ha de comunicar a l'assegurador la celebració de qualsevol altra assegurança d'accidents que faci referència a la mateixa persona. L'incompliment d'aquest deure només pot donar lloc a una reclamació pels danys i els perjudicis que originin, sense que l'assegurador pugui deduir del capital assegurat cap quantitat per aquest concepte.

Article 102.

Si l'assegurat provoca de manera intencionada l'accident, l'assegurador s'allibera del compliment de la seva obligació.

En el supòsit que el beneficiari causi de manera dolosa el sinistre quedarà nul·la la designació feta al seu favor. La indemnització correspondrà al prenedor o, si escau, a la dels hereus d'aquest.

Article 103.

Les despeses d'assistència sanitària aniran a càrrec de l'assegurador, sempre que s'hagi establert la seva cobertura expressament a la pòlissa i que aquesta assistència s'hagi fet en las condicions previstes en el contracte. En tot cas, aquestes condicions no podran excloure las assistències necessàries de caràcter urgent.

Article 104.

La determinació del grau d'invalidesa que derivi de l'accident es farà després de la presentació del certificat mèdic d'incapacitat.

L'assegurador notificarà per escrit a l'assegurat la quantia de la indemnització que li correspongui, d'acord amb el grau d'invalidesa que derivi del certificat mèdic i dels barems que s'hagin fixat a la pòlissa. Si l'assegurat no acceptés la proposició de l'assegurador pel que fa al grau d'invalidesa, les parts se sotmetran a la decisió de perits mèdics, d'acord amb l'article 38.

Secció quarta.- Assegurances de malaltia i d'assistència sanitària

Article 105.

Quan el risc assegurat sigui la malaltia, l'assegurador podrà obligar-se, dins els límits de la pòlissa, en cas de sinistre, al pagament de determinades sumes i de les despeses d'assistència mèdica i farmacèutica. Si l'assegurador assumeix directament la prestació dels serveis mèdics i quirúrgics, la realització d'aquests serveis es farà dins els límits i les condicions que les disposicions reglamentàries determinen.

Article 106.

Les assegurances de malaltia i d'assistència sanitària quedaran sotmeses a les normes contingudes a la secció anterior.

Títol IV. Normes de dret internacional privat

Article 107.

1. La llei espanyola sobre el contracte d'assegurança és aplicable a l'assegurança contra danys en els casos següents:
 - a) Quan es refereix a riscos que estan situats en territori espanyol i el prenedor de l'assegurança hi té la residència habitual, si es tracta de persona física, o el seu domicili social o la seu de direcció efectiva de negocis, si es tracta de persona jurídica.

Títol IV. Normes de dret internacional privat

- b) Quan el contracte conclou en compliment d'una obligació d'assegurar-se imposada per la llei espanyola.
2. Llevat dels casos que preveu el número anterior, les normes que regeixen per determinar la llei que cal aplicar al contracte d'assegurança contra danys són les següents:
 - a) Quan es refereix a riscos que estan situats en territori espanyol i el prenedor de l'assegurança no hi té la residència habitual, el domicili social o la seu de gestió administrativa i la direcció dels negocis, les parts poden escollir entre aplicar la llei espanyola o la llei de l'Estat en què el prenedor de l'assegurança té aquesta residència, domicili social o direcció efectiva.
 - b) Quan el prenedor de l'assegurança és un empresari o un professional i el contracte cobreix riscos relatius a les activitats que ha dut a terme a diferents Estats de la Comunitat Econòmica Europea, les parts poden escollir entre la llei de qualsevol dels Estats en què estan situats els riscos o la de l'Estat en què el prenedor té la residència, el domicili social o la seu de gestió administrativa i direcció dels negocis.
 - c) Quan les garanties dels riscos que estan situats en territori espanyol es limita als sinistres que poden ocórrer en un Estat membre diferent d'Espanya, les parts poden escollir la llei d'aquest Estat.
3. A l'efecte del que preveuen els números anteriors, la situació territorial dels riscos es determina d'acord amb la Llei 33/1984, de 2 d'agost, d'ordenament de l'assegurança privada.
4. L'elecció que fan les parts de la llei aplicable, quan sigui possible, s'ha d'indicar al contracte o s'ha de deduir clarament del seu contingut. Si hi manca l'elecció, el contracte es regeix per la llei d'un dels Estats que s'han esmentat en aquest número i amb el qual té una relació més estreta. Això no obstant, si una part del contracte és separable de la resta d'aquest i hi ha una relació més estreta amb algun altre Estat dels esmentats en aquest número, pot aplicar-se, de manera excepcional, a aquesta part del contracte la llei d'aquest Estat. S'entén que hi ha una relació més estreta amb l'Estat membre en què se situa el risc.
5. El que disposen els números anteriors s'entén sense perjudici de les normes d'ordre públic que estableix la llei espanyola, sigui quina sigui la llei aplicable al contracte d'assegurança de danys. Això no obstant, si el contracte cobreix riscos situats a diversos Estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, es considera que hi ha diversos contractes a l'efecte del que preveu aquest número i que cadascun d'aquests contractes correspon a un Estat i prou.

Article 108.

El que disposa l'article anterior s'aplica a les assegurances de persones diferents de l'assegurança de vida.

Article 109.

En el que no preveu l'article 107 s'apliquen al contracte d'assegurances les normes generals del dret internacional privat en matèria d'obligacions contractuals.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Suport durable.

Quan aquesta llei exigeix que el contracte d'assegurança o qualsevol altra informació que hi està relacionada consti per escrit, aquest requisit s'entén complert si el contracte o la informació s'inclouen en paper o un altre suport durable que permet guardar-los, recuperar-los fàcilment i reproduir-los sense canvis.

Disposició addicional segona. Contractació a distància. (Derogat).

Disposició addicional tercera. Contractació electrònica.

Els contractes d'assegurança fets per via electrònica tenen tots els efectes previstos per l'ordenament jurídic quan hi concorren el consentiment i els altres requisits necessaris perquè siguin vàlids.

Quant a la validesa del contracte, la prova que s'ha dut a terme i les obligacions que se'n deriven, se sotmeten a la normativa específica del contracte d'assegurança i a la legislació sobre serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

Disposició transitòria

Disposició transitòria.

Els contractes d'assegurança tancats abans d'entrar en vigor aquesta llei s'hi adapten en el termini de dos anys a partir que són vigents i queden sotmesos als preceptes d'aquesta llei a partir del moment en què són adaptats o han passat els anys indicats.

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor als sis mesos de la seva publicació al "Butlletí Oficial de l'Estat". Romandrà vigent la Llei deu mil nou-cents setanta, de quatre de juliol, per la qual es modifica el règim de l'Assegurança de Crèdit a l'Exportació.

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, quedaran derogats de l'article 1791 a l'article 1797 del Codi Civil, de l'article 380 a l'article 438 del Codi de Comerç i totes aquelles disposicions que s'oposin als preceptes d'aquesta Llei.

